

Cái mọt

Tác Giả: Ti&#u T&

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 20:53

Con người có cái mọt là quan trọng nhất.

Thịt vầy, nõu lầy cái mọt bở đi, tọt cọt nõng gì còn lòi trên thân thõ sõ không dùng vào đâu đợc họt và cũng không còn tợn tởi đợc cọt a. Không có mũi đợc thõ, không có

mi&#ng đợc ăn... con người không có cái mọt là k&#nhõ “tiêu t&#ng”!

Trợc khi “đào sâu” cái mọt, xin m&# đợc u ngo&# c&# đ&# đợc “vinh danh” ti&#ng Vi&#t: ph&#n l&#n nõng gì nõm trên cái mọt đợc u b&#t đợc u b&#ng ch&# “m”, trên th&# gi&#i ch&# a có th&# ti&#ng nào nõ v&#y h&#t!

Đây, nhìn coi: trên mọt có mọt, mũi, mi&#ng (m&#m), má. &# “mọt” có m&#y, có mi, có mí mọt, r&#i mọt m&#p, mọt m&#ng nõ&#c, mọt m&# m&#ng, mọt m&# m&#ng, mọt mù...

Qua tởi “mũi”, ngoài “mùi” ra không th&#y ch&# “m” nào khác dính vào. Có l&# tởi vì cái mũi nó... c&#ng kh&#, không... linh ho&#t. &#y v&#y mà nó – cái mũi – và “chân m&#y” (cũng kém linh ho&#t nõ cái mũi!) l&#i đợc c&# đ&#i kèm v&#i cái mọt đợc ... h&# tr&# cho ti&#ng “mọt”, trong tở ng&# thông th&#ng: “mọt mũi”, “mọt m&#y”, làm nõ nõu nói “mọt” không, phát âm nghe... tr&#n l&#i, nõ h&#u không l&#t l&# tai! Cho nên người ta nói “mọt mũi b&# ph&#”, “mọt m&#y h&#c h&#c”, ch&# ít nghe “mọt b&# ph&#, mọt h&#c h&#c”.

Bây gi&# tởi “mi&#ng”, thì có môi, có m&#p, r&#i m&#m m&#p, môi mi&#ng, mi&#ng méo, mi&#ng m&#m, mí m&#m, môi, m&#u máo, m&#p máy, m&#m, mút m&#p...

Đợc “má” thì ngoài “mọt m&#n” ch&# có “mí mọt cái” là còn th&#y ch&# “m” nh&# ph&#t ph&# ...

Ti&#ng Vi&#t hay quá!

Cái mọt

Tác Giả: Tíu Tí

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 20:53

Trò vớ vớ i cái mọt. Ông Trờ i, khi tồ ra con ngồ i, ban cho cái mọt là mọt ân huồ n. Nhồ có cái mọt mà con ngồ i nhồ n ra nhau, chồ ng nhồ n ra vồ , con nhồ n ra cha, biồ t ai là bồ n ai là thù... V... V...

Thồ tồ ng tồ ng mọt ngày nào đó bồ ng nhiên không ai còn cái mọt nồ a. Nồ u có sồ ng đồ c nhồ mọt sồ nhiồ m mồ u nào đó, thồ hồ i con ngồ i lồ y gì đồ nhồ n điồ n nhau? Chồ ng vồ , cha con, bồ n thù gì đồ u... xà ngồ u. Vồ y là loồ n đồ t!

Cho nên xồ a nay, ngồ i ta coi trồ ng cái mọt lồ m. Có ngồ i còn nói: “Thà chồ u mọt mồ ng chồ không bao giồ đồ cho mọt mọt!” Vì vồ y, rồ i có ai lồ lồ i chồ m tồ ái mọt ngồ i nào thì ngồ i đó thồ y bồ ... mọt mọt, liồ n đồ a mọt nồ m tay lên hắ he: “Thồ ng đó, bồ nó giồ n mọt tao hồ ? Tao phồ i đồ n mọt nó mọt lồ n cho nó biồ t mọt tao”. Rồ i, bồ i vì cái mọt nó... nồ ng ký nhồ vồ y cho nên khi nói vồ mọt ngồ i nào, ngồ i ta chồ nhồ m ngay vào cái mọt cồ a ngồ i đó đồ mà nói.

Nồ u ghét thì gồ i “cái bồ n mọt”. [Cái mọt mà nhồ tồ m bồ n(g) thì thiồ t tình thồ y chán quá! Thồ ng nghe nói: “Cái bồ n(g) mọt thồ ng đó tao coi hồ ng vô!”]. Nồ u hồ i khinh miồ t thì gồ i “cái bồ mọt”. (“Thồ ng này có bồ mọt ăn cồ p!”). Còn khi thồ ng thì cái mọt trồ thành “cái gồ ng mọt”. (“Em có gồ ng mọt đồ p nhồ trắng rồ m!”). Chồ a hồ t! Khi nồ i giồ n muồ n... hồ c máu, ngồ i ta cũng chồ nhồ m vào cái mọt cồ a đồ i thồ chồ không chồ nào khác đồ “đồ ng mọt đồ p” hay “cho mọt dao” hay “phồ mọt phát” hay... “tồ t mọt lon a-xít”!

Con ngồ i, khi nhìn ngồ i khác, lúc nào cũng bồ t đồ uồ cái mọt. (Chồ có ngồ i không... bình thồ ng mồ i nhìn ngồ i khác bồ t đồ uồ cái chân hay cái bồ ng hay cái lồ ng!). Đồ -ồ cái mọt – ngoài cái đồ p cái xồ u ra, còn hiồ n lên “cái mọt bên trong” cồ a con ngồ i. Các nhà văn gồ i là “nét mọt”, nghe... trồ u tồ ng nhồ ng suy cho kồ nó rồ t đúng. Bồ i vì chồ có cái mọt là... vồ đồ c cái nồ i tâm cồ a con ngồ i thồ t đồ y đồ . Cho nên mồ i có câu “Xem mọt mà bồ t hình dong”. Hình dongồ đây là cái hình dong giồ u kín bên trong con ngồ i, cho nên, trên sồ ng bài, các con bồ c thồ ng “bồ t gân mọt” nhau đồ đoán nồ c bài cồ a đồ i thồ , cho nên mồ y “giáo sồ chiêm tinh gia” lúc nào cũng liồ c sồ cái mọt cồ a thân chồ trồ c khi nâng bàn tay lên xem chồ tay, đồ ... đồ nhồ mồ c coi “thồ ng cha này nó sồ tin mồ y phồ n trăm nhồ ng gì mình nói”!

Cũng bồ i vì cái mọt nó lồi thồ , phồ c tồ p và... “phồ n đồ ng” nhồ vồ y cho nên các “đồ nh cao trí tuồ” cồ a đồ ng cồ ng sồ n Vít Nam đã nâng cao cồ nh giác,ồ n mọt suồ t giai đồ n đồ u tranh “chìm” và chồ “xuồ t đồ u lồ diồ n” khi toàn dân đã vùng lên nồ i đồ y. Và các “đồ ng chí vĩ đồ i” cồ a ta lúc nào cũng ô m khồ khồ cái mọt đồ ... quồ n lý nó tồ ng giây tồ ng phút, rồ t rồ i nó cồ ng đồ nhồ mọt bồ ng đồ t. Đồ n nồ i vào bàn hồ i nghồ quồ c tồ , các đồ i tồ ng không làm sao “bồ t gân mọt” đồ

Cái mọt

Tiêu Tú

Tháng 7 năm 2010 20:53

“đi” mọt nọc bài cho ngo n c! đây, phỉ nói thêm cho rõ là cho dù trong nỏ i bở vớ i nhau – nghĩa là giở a “ta” và “ta” - cái mọt vớ n bở quớ n lý y chang nhỏ vớ y, bở i vì hành đờ ng đó đã biớ n thành “bở n nắng” tở khuya! Cho nên đờ ng ngớ c nhiên khi thớ y, sau hỏ i nghỏ mỏ i ôm nhau “hôn nhau thớ m thiớ t tình đờ ng chí” mà trên đờ ng vớ lỏ i khu bở có cán bở đã bở “bùm” hay bở “cho xuớ ng hỏ” mọt cách rỏ t... bài bở n, đờ lỏ i niớ m “vỏ cùng thớ ng tí c” trên vòng hoa phúng đờ u cỏ a ngỏ i đã ra lỏ nh hỏ thỏ !

Bỏ i cái mọt nó phỏ n nh con ngỏ i nên hát bở i mỏ i “dỏ m mọt” sao cho đúng vớ i cái “vai”. Đỏ khi bở c ra sân khỏ u, khán giớ nhỏ n ra ngay “thớ ng trung, thớ ng nỏ nh, thớ ng hiớ n, thớ ng đờ”... v... v... Ngoài đờ i, không có ai dỏ m mọt, nhỏ ng vớ n đờ c ngỏ i khác “nhỏ n diớ n” là: thớ ng mọt gà mái, thớ ng mọt có cô hỏ n, thớ ng mọt... mọt, mọt mâm, mọt thớ t, mọt hỏ m tài, mọt đờ a đám, mọt trỏ cha hỏ i mỏ , mọt... mo... v... v...

Trên sân khỏ u chánh trỏ Viớ t Nam, trong cũng nhỏ ngoài nỏ c, “đào kếp” tuy không dỏ m mọt nhỏ nghỏ sĩ hát bở i nhỏ ng mỏ i ngỏ i đờ u có “lỏ n lỏ ng” vài cái mọt nỏ , đờ tùy hoàn cỏ nh, tùy đờ i tở ng mà đeo lên cho ngỏ i ta “thớ y mình là ai” (dĩ nhiên không phỏ i là cái mọt thớ t cỏ a mình). Rỏ i cũng “phùng mang trỏ n mọt hát hò inh ỏ i” mọt cách rỏ t... tròn vai, làm “bỏ con đờ ng bào, đờ ng chí, đờ ng hỏ ng” cỏ thớ y nhỏ thiớ t! Đờ m đờ c biớ t là ông nào bà nào cũng muớ n thiên hỏ chỏ nhìn thớ y có “cái mọt cỏ a mình” trong đám bở mọt đờng múa may quay cuớ ng trên sân khỏ u. Vì vớ y, hỏ phỏ i ráng bở m cho cái mọt cỏ a mình to bở ng... cái nia, đờ thớ y hỏ mỏ i đúng là... “đỏ i diớ n”! Chỏ ng qua là hỏ muớ n tỏ o thớ i cỏ đờ kiớ m cho cái... đít cỏ a hỏ mọt cái... ghỏ ! Đờ n đây thì vớ tuớ ng trên sân khỏ u đờng chuyớ n sang lỏ p “gỏ nhà bỏ mọt đá nhau”... Cái mọt đã trỏ thành “mọt vớ n đờ”!

Đỏ chỏ m đờ t bài này, và đờ đờ c yên thân, xin phép đờ c giớ cho tôi “vác cái mọt” cỏ a tôi đi chỏ khác!

Bobigny, France, 6/2007

Tiêu Tú